

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Kontor: Indfødsretskontoret
Sagsbeh: Marie Elvekjær Hansen
Sagsnr.: 2014-0035-0262
Dok.: 1392241

UDKAST TIL TALE

til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål C-E
fra Folketingets Indfødsretsudvalg den 28. november 2014

Samrådsspørgsmål C:

”Vil ministeren redegøre nærmere for sagen vedrørende de identiske lægeerklæringer samt oplyse, hvordan ministeren forholder sig til, at meget tyder på, at Folketinget kan have truffet afgørelser om dispensation i en række sager på forkert grundlag?”

Samrådsspørgsmål D:

”Vil ministeren iværksætte en generel undersøgelse af lægeerklæringerne for at sikre, at der ikke er andre sager, der er forelagt på baggrund af tvivlsomme erklæringer?”

Samrådsspørgsmål E:

”Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at de dokumenter mv., der fremover forelægges for Folketingets Indfødsretsudvalg og ligger til grund for udvalgets afgørelser, er korrekte og troværdige?”

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

[Indledning]

Jeg vil gerne takke udvalget for samrådsspørgsmålene.

Spørgsmålene vedrører generelt dispensationssager på indfødsretsområdet, hvor der er afgivet erklæring af en læge.

Jeg vil tillade mig at besvare spørgsmålene samlet.

[Samrådsspørgsmål C]

Lad mig indledningsvist slå fast, at det nødvendigvis er helt fundamentalt for behandlingen af dispensationssager, at Justitsministeriet og Folketinget kan stole på, at lægerne udfærdiger erklæringer grundigt og på baggrund af en individuel lægelig vurdering af ansøgerne.

Som bekendt blev Justitsministeriet forud for et møde i Indfødsretsudvalget den 20. november 2014 opmærksom på, at en række erklæringer udarbejdet af den samme speciallæge havde stort set identisk ordlyd.

Efterfølgende har ministeriet identificeret ca. 40 erklæringer udarbejdet af den pågældende læge siden 2012, som alle er stort set identiske.

Hvis det i de konkrete sager viser sig – som noget unægteligt kunne tyde på – at speciallægen har udfærdiget erklæringerne uden at foretage en individuel lægelig vurdering af ansøgerne, er det et fundamentalt brud på den tillid, myndigheder og samfundet i øvrigt skal kunne have til de erklæringer, som læger udsteder.

Er de lægelige oplysninger ikke korrekte, kan det betyde, at Justitsministeriet forelægger sager på et forkert grundlag, og at Folketingets Indfødsretsudvalg meddeler dispensation på et forkert grundlag.

Det kan vi selvfølgelig ikke leve med, og jeg ser derfor også på sagen med meget stor alvor.

Jeg har derfor bedt Indfødsretskontoret om at sætte behandlingen af de sager, hvor den pågældende speciallæge er involveret, i bero.

Som udvalget ved, har Justitsministeriet samtidig orienteret Sundhedsstyrelsen om det påfaldende identiske indhold af speciallægens erklæringer.

Det vil herefter være op til Sundhedsstyrelsen at vurdere, i hvilken udstrækning der er grundlag for – inden for det sundhedsfaglige system – at reagere over for den pågældende speciallæge.

[Samrådsspørgsmål D]

Siden Indfødsretskontoret konstaterede de mulige problemer vedrørende den omhandlede speciallæge, har kontoret gennemgået alle de dispensationslister, der har været oversendt til udvalget i forbindelse med forberedelsen af det lovforslag (L 45), der aktuelt er under behandling i Folketinget, og det lovforslag, der forventes fremsat i april 2015, med henblik på at konstatere, om der skulle være lignende problematikker i forhold til andre læger.

Indfødsretskontoret har på den baggrund foretaget en gennemgang af de erklæringer, der er udarbejdet af læger, hvis lægelige oplysninger har udgjort en del af forelæggelsesgrundlaget i mere end 5 af de sager, der er blevet forelagt for udvalget i den pågældende periode.

På baggrund af denne gennemgang er det ministeriets opfattelse, at der ikke er grund til at formode, at andre læger skulle have udarbejdet lægeerklæringer uden at foretage en individuel lægelig vurdering af de pågældende ansøgere.

[Samrådsspørgsmål E]

I forhold til hvad ministeriet fremadrettet vil gøre for at sikre, at de dokumenter, der forelægges for udvalget, er korrekte og troværdige, er det vigtigt at holde fast i, at ministeriet normalt hverken kan eller skal agere overdommer i forhold til de lægelige oplysninger.

Kun hvor helt særlige forhold gør sig gældende, vil ministeriet gå ud og sætte spørgsmålstejn ved den lægelige vurdering.

Belært af erfaringen fra den konkrete sag vil Indfødsretskontoret imidlertid fremover være yderligere opmærksomt på karakteren af de lægelige oplysninger, der indgår i sagerne, for at være sikker på, at der reageres, når sådanne helt særlige forhold faktisk foreligger.

Og jeg kan forestille mig, at udvalgets medlemmer heller ikke vil kunne lade være med at have et skærpet fokus på dette i tiden fremover.

Justitsministeriet vil i den forbindelse mere systematisk have øje for, om lægeerklæringer fra de læger, der leverer lægelige oplysninger i et større antal dispensationssager på indfødsretsområdet, rent faktisk forekommer at være baseret på en individuel vurdering af den enkelte ansøger.

Samtidig vil Justitsministeriet tage kontakt til sundhedsmyndighederne med henblik på at drøfte, om det nuværende system vedrørende tilvejebringelsen af lægelige oplysninger i indfødsretssager i tilstrækkelig grad sikrer, at de lægelige oplysninger, der indgår i behandlingen af sagerne, bliver udfærdiget på et passende fagligt niveau med den nødvendige grundighed og ud fra en individuel lægelig vurdering af den enkelte ansøger.

Derudover siger det sig selv, at ministeriet naturligvis til enhver tid, vil være indstillet på at indhente yderligere oplysninger i de enkelte sager, hvis Indfødsretsudvalget konkret finder, at en forelagt sag ikke er tilstrækkelig oplyst.

Tak for ordet.